

LA OPINIÓN

PERIÓDICO DEMOCRÁTICO

Número suelto 10 ets. : Saldrá todos los domingos : Trimestre 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción y Administración
PLAZA GANADO, 37

No se devuelven los originales

Política • Literatura • Artes • Ciencias • Teatros • Deportes • Anuncios

Aclarim dubtes

Si no fos que detrás l'article titulat «Per Granollers», publicat en el penúltim número del setmanari local «El Vallés Nou», m'ha semblat veure-hi la mà d'un estimat amic, m'haurien ofès les seves disquisicions. Per lo exposat, no he pogut ni he volgut ofendre'm; però atenent-me a la dita de que «qui calla, otorga», m'he cregut obligat a contestar, fent consideracions, referents a dit article, des de 'l nostre particular punt de vista.

Raons de pes, i molt oportunes, exposa l'articulista, deduint-ne conseqüències que practicament res resoldrien; lo qual amb més o menys fortuna, intentaré demostrar.

Conformes que la portada an aquesta vila del fluit elèctric revesteix, per al nostre pervindre, tots els caràcters d'un gran aconeteixement, puix amb dita important millora, rebran fort impuls moltes industries, avui en explotació, i serà fort estimul per a que n vinguin de noves.

Aixó i les particulars i favorabilíssimes circumstàncies de que està dotada aquesta vila, fa que es puguin tenir grans esperances en un despertar sorollós, digne i conscient, que ens enlaira d'una vegada al nivell que ens pertoca.

Fins aquí, molt conformes — com ja he dit; — però amb el que no puc estar-hi de cap manera, es amb afirmar que per a la realització de la transformació total que Granollers necessita, es fassi necessari, i menys imprescindible, el que l'articulista proposa, o siga que se somin certs elemenes que, no en el sentit politic, que aixó fora 'l de menys i jo el menys indicat per a impugnar, sinó

en el sentit pura i exclusivament administratiu, siguin heterogenis.

Pel qué es refereix a l'aspecte politic, nosaltres hem afirmat, abans i ara, i continuarem afirmant-ho, que l'ajuntament no deu haver-s'hi d'immiscuir o, quan menys, deu haver-ne de prescindir tot el qué pugui. I aixó no vol dir pas que considerem indiferent la constitució del mateix.

I anem al gra. Durant el temps que l'ajuntament d'aquesta vila fou integrat per majoria popular, es va demostrar, fins a l'evidencia, que per a fer profitosa obra económica, purament administrativa, no hi mancava la minoria caciquista, quan aquesta, per les circumstàncies que ella creies convenient, no hi prenia part, i així, amb i sense la seva col·laboració, van portar-se a bon cap algunes millores i se n'iniciaren d'altres, entre elles la portada del fluit elèctric, que afortunadament avui veiem quasi a son cap, i en la importancia de la qual tots estem i hem estat conformes des de el primer moment.

Nosaltres creiem que per a la realització de les obres i millores que la població de Granollers reclama, algunes de les quals són d'urgent necessitat, no fa precis, ni molt menys, que s'extingeixi la distancia que ens separa de la majoria caciquista. Vegi's com, quan aquesta ha volgut o li ha convingut, ha sabut imposar-se per la força dels seus vots; i dic jo: quina millor ocasió, per a fer valer la força del número, que quan es tracti de quelcom que, essent de positiva utilitat per a aquesta vila, la diferent situació de les forces que integren el consistori, fes que hi manqués unanimitat

en la apreciació o en la manera de desenrotllar el qué intentessim portar a terme?

Apart aixó, m'interessa fer constar, d'una manera clara, que no deixi lloc a dubtes, que la minoria popular jamai faria oposició an els cacics si aquests, desentenent-se de la historia llur, canviessin la ruta actual, laborant d'una manera seria i formal pel benestar d'aquesta vila i per a aixó no es fa precis actuar junts; además de que no ho creiem necessari per una multitud de raons, l'exposició de les quals faria interminable aquest article. Encara, que si ells anessin de bona fé, ja ens trobariem.

Nosaltres tenim molt arrelat el convenciment de que la majoria caciquista d'aquest ajuntament és incompatible amb el progrés d'aquest poble; per aixó creiem que una actuació comuna no seria profitosa i embrollaria la situació, augmentant l'excepticisme de que's lamenta l'articulista al qual aludeixo, puix costaria molt fer desentendre als veïns de Granollers el qué, desgraciadament, l'experiencia confirma, o siga que els cacics continúen exactament la marxa empresa des de vint anys enrera, que fa que moltes vegades confonguin llur amor propi, llurs compromisos i, alguns, els interessos llurs amb els comuns, generals i sagrats, de la vila qual representació ostenten.

I no tenen esmena, esteu-ne convençut, amic Serra. Primer, amb l'assumpte de l'aixamplis del Matadero (sense utilitzar-se encara, a pesar de l'urgència en adquirir-lo); després, amb la sarcástica burla de supressió dels consums, i actualment, amb els jocs malabars a l'entorn dels vots del Centre de Defensa Industrial i Comercial, segueixen la mateixa desbaratada marxa. Son incurables.

Si hem de fer honor a la realitat, a nosaltres el poble va declarar-nos fracassats en les últimes eleccions municipals i deuriem rendir-nos davant del seu sobirà designi; però la nostra consciència, que ens resta tranquil·la, ens diu que els pobles també poden equivocar-se, que no són infalibles i que la terquetat en voler-los convence'ls, no sempre resulta temps perdut.

Per això insistim; i si per la força del temps, no ens toqués a nosaltres el de mostrar aquesta possibilitat, podem abrigar l'il·lusió de veure-ho fet per altres, que, qui sab si al calor de la nostra experiència, els hi haurà nascut l'entusiasme, i trobaran així més fàcil la preparació per a la creuada.

No vui fer constar les millores que, per iniciativa de la majoria popular, s'han portat a terme en aquesta vila, però si que vui fer remarcar, i ho demostraré documentalment, que aquestes no ens privaren d'atendre a l'aspecte econòmic de l'hisenda municipal, ja que en dos anys i mig, "a pesar de tot", vàrem millorar la situació total de l'ajuntament amb un miler de durus.

En el llibre d'actes de l'any prop passat pot veure's palpablement que l'actuació nostra no ha estat passiva ni estrictament d'oposició, ja que es podrien comptar bastantes coses per nosaltres secundades i d'altres de proposades, que van merèixer l'aprovació, moltes voltes unànim, de l'ajuntament.

A pesar d'això, la major part d'unes i altres, no han passat d'esser projectes.

Si la majoria, fent abstracció absoluta de tot el què amb ells influeix, fes bona feina, com ja he dit abans, ja ens trobaríem; però, ara com ara, fent el què fan, no ens convé, ni volem que'l poble ens confongui amb ells.

Els interessos de Granollers són sa grats, però també ho es la nostra dignitat, la de les nostres famílies i la memòria dels nostres pares. Alguns de la majoria no ho han cregut així, com clarament ho han demostrat amb el repart de credencials; però nosaltres si, si i sempre si. Una cosa no està pas renyi la amb l'altra.

Per les consideracions anteriors i altres que, com he dit abans, no són del cas exposar, creiem que no es fa necessària, i molt menys imprescindible, l'unió entre les dues tendències que avui integren l'ajuntament d'aquesta vila, que aconsella l'articulista aludit, i deurem interpretar com a fugida, per falta de civisme o encoberta mala intenció, l'excusa que pugui donar-se, si algún dia el poble residenciés a la majoria de l'actual ajuntament, per incumpliment del seu dever i per no tindre l'amb el desinterès, assi-

duïtat i altruisme necessaris en les innombrables qüestions que cada dia es presenten i en les quals es fa i deu fer-se inevitable la seva intervenció, no sol per imperi de la llei escrita, si que també pel de la llei moral que inspira i regula la consciència dels bons patricis.

F. Torras Villà

El Petó-lliri

POEMET

A mon amic Francesc Sagalés
Viladrau

I

Si trobes pel Montseny un lliri exòtic,
No el podràs pas trencar, mon bon amic:
Serà el petó encantat, el bes eròtic
D'una deua i un déu que van morí.

II

Mentres les fonts, cantant llur cançó eterna
Rompien el silenci dels fondals,
I l'astre lluminós, com gran llinterna,
Allunyava les ombres de l'espai,
Jo m'estava, ajegut, sota el brancatge,
Flairant l'aroma pura dels verds pins,
Quan vaig oir, de sobte, un bes selvatge
Que, agonitzant, fugia bosc endins;
Aquell bes, que nasqué en les fondalades,
Per entre els troncs del pins pujà triomfant,
I es va parà en els braços d'unes fades
Que cercaven la llum dels cims més alts.
I el petó els hi digué, amb veu commoguda:
— Jo soc el primer fill d'un gran amor;
Jo porto d'uns bells llavis la dolçura
Juntada amb la grandesa de dos cors.
I com que soc més feble que les aures,
Aquestes, sens volguer me darán mort;
Tu, fada poderosa, que flors daures,
Dona'm la vida en un altre cos.
Fes-me flor bosquetana; que respiri
Entre els selvatges romanins del bosc. —
I la fada digué:

— Sigues, doncs, lliri. —

I es va transformà en lliri, aquell petó.
Després, varen les fades beneir-lo,
I ordenaren a l'Aigua, al Sol i al Vent
Regar-lo, il·luminar-lo i protegir-lo,
Perquè visqués, ufà, perpetuament.
Llavors, anava declinant la tarda,
Donant pas a les ombres de la nit,
I del rocam se alçava la basarda,
Que dels boscos se anava ensenyorint.
La boira baixa aparegué, mandrosa,
Estesa sobre l'herba de les valls,
I, arrapant-se en la falda montanyosa,
Va aixecar-se, després, bo i ondejant.
La boira va pujar dalt la montanya,
Acotxant a les dones de cos blanc,
I plegant-se, després, en forma estranya,
Ocultant-se, baixava an els fondals;
I es que les fades, anyorant les frondes,
Abandonaven els altius cimais,
Enfonsant-se en les baumes més profundes,
Aon brillen les urbs d'or i cristall.
Les dones, d'ondejanta cabellera,
Abans d'entrà en llurs troglodits palaus,
Bo i baixant amb la gran boira terrera,
Amb argentina veu varen cantar:
— El petó-lliri, que en els cims es gronxa,

Dú de felicitat el càlzer ple;
Per çó cada matí, una boira flonja,
Li portarà benedicció del cel.
El petó-lliri serà el rei dels lliris,
Tornant-se, cada dia, misteriós,
Ell guardarà els set colors de l'Iris,
I serà, ell, símbol de pau i amor.
El primer raig de llum que dú l'aurora,
Serà pel petó-lliri sempre més,
I el torp, esquerp, de veu atronadora,
S'amansirà del petó-lliri als peus. —

Aquí, l'estol de fades,
Callà ses veus angèliques
Que en les grans regions cèliques
Morien lentament.
I es va esmunyí el Silenci
Dels braços de la Sombra;
Essent-ne flonja alfombra
On jeia el pensament.

Van passar llargues estones
I el Silenci era imperant;
Més, després, les belles dones
Novament varen cantar:

— Quan tornin a vení els grans terratrèmols
Obrint la Terra, hasta trobar-li el cor,
Nostres Titans, forçuts, restaràn trèmols
I cauràn de genolls, al bramà el trò.
S'engrunaràn les roques gegantines;
El temps aixafarà nostres palaus;
De les fonts i del mar, Nàiats i Ondines
En altres mars i fonts se n'aniràn,
I nostra raça, un temps tant poderosa,
Impotent, en les ombres s'ajeurà.
¡Ail! També així l'onada impetuosa
Va a estrellar-se en les roques de la mar!
Tot caurà, tot caurà per ser juguina
De l'invisible cop-de-puny del temps;
Tant sols en una roca gegantina
S'alçarà el petó-lliri, triomfalment!
I si ve una altra raça a cercà hostatge
En la Terra, quan naltres no hi serem,
La noblesa de nostre gran llinatge
El petó-lliri contarà al moment.
Nosaltres morirem en l'espantosa
Lluita que ens promouràn els déus del cel.
— Tu, petó-lliri, seràs flor ditxosa:
Seràs lliri i petó perpètuament.
Viu, tu; viu, tu, i guarda'ns l'hermosura,
Juntament amb el nostre gran amor;
Historia'ns a davant la gent futura,
Tu, el que portes d'uns llavis la dolçura,
Juntada amb la grandesa de dos cors. —

Aquí, l'estol de fades,
Callà ses veus angèliques.
Que en les grans regions cèliques
Morien lentament.
I es va esmunyí el Silenci
Dels braços de la Sombra;
Essent-ne flonja alfombra
On jeia el pensament.

I era, quan ja no hi 'via llum de tarda,
Quan la nit abraçava terra i cel,
Allavors, imponenta, la basarda
Del misteri estenia l'ample vel.

Així fou ma visió.
I he vist, en mon deliri,
L'exòtic càlzer d'un magnífic lliri
Que, per ànima, té el foc de un petó.

* * *

Ara, que t'he contat la visió mía,
Amic Francesc, em despedesc de tu,

Esperant dar-te noves, altre dia
 Ara... els morts abandonen els baguls.
 Prompte em ficaré al llit; amb veu sinistra
 Van caient les dotze hores de la nit,
 I veig passar pel fons de ma finestra
 Un exèrcit de negres esperits.
 I — Adeussiau, vosaltres i les hores! —
 Els crido, bo i mirant-los com se en van.
 I pregunto a mon cor el perquè plora
 I em respón:

—Ja mai més no tornarán.

Estes hores, són lladre que s'emporta
 Somnis, visions que per mi sol els vui:
 Hores que m'han robat l'il·lusió morta
 I em van robant, també, ma joventut.
 I amb elles se n'envà
 I, com elles, mai més no tornarà....

E. M.

Granollers, 30 Janer 1913.

Ecos de la localidad

Para muy próximamente preparamos un número extraordinario de LA OPINIÓN, en homenaje a Dionisio Puig, el sabio de corazón de niño sencillo, que muy pronto asombrará al mundo con la obra de toda su vida, próxima a publicarse.

En el número próximo daremos más detalles.

Mañana tendremos ocasión de presenciar el triste espectáculo de miseria que ofrece la Plaza Mayor, invadida por una legión de pobres que esperan la hora del reparto de la sopa.

Veremos a nuestros concejales vestidos de gran gala con un cucharón en la mano, dispuestos a hacer, según ellos, un acto humanitario, lo que solamente es una tradición que deshonorra al pueblo que la celebra, por ser una burla de la caridad.

¿No sería mejor y hasta más digno para el Ayuntamiento el repartir bonos en vez de hacer pasar por las *barraquetes* a los pobres que van en busca de la sopa que les es servida por otros pobres.... de espíritu?

¡Vaya con los concejales de l'Olla!

El baile de máscaras que tendrá lugar, mañana lunes, en la sociedad «Casino de Granollers», promete ser un acontecimiento, pues el entusiasmo reinante entre la juventud de esta villa para asistir al mismo, es extraordinario. Allá veremos.

Comarcas

De Cardedeu

Entre las muchas cosas de importancia que posee esta Villa, dignas de la propaganda periodística, y de las que nos iremos ocupando poco a poco, se debe dar lugar preferente al antiguo y acreditado establecimiento de reproducción ganadera, o sea la parada de sementales, vulgo *remunta* de don Juan Carbonell (a) Sabaté.

De dicho establecimiento han salido cabezas de ganado caballar para toda la comarca del Vallés, o mejor dicho, para toda Cataluña, ya sea vendidas en nuestras famosas ferias ya sea en transacciones particulares.

Pero no para aquí el crédito de esta casa: Este ha traspuesto también las fronteras. No hace muchos años exportó el señor Carbonell

varios asnos a Inglaterra (nación en que la ganadería está muy desarrollada), y hace unos dos meses el señor Consul general de Venezuela, don Andrés Rodríguez Aspúrrua, acompañado de don Jaime Escofet, comerciante retirado de dicho estado americano, y de don Salvador Arquer, de esta localidad, compró a la *remunta* Sabaté otro asno, ejemplar que daba gloria el verlo por lo bien plantado. Medía casi 8 palmos. Bien hecho, brioso y sano. Era un burro *guapo*. Con decir que llamó mucho la atención en Barcelona, está dicho todo.

Estos animales se cruzan con yegua para mular.

Expidió el correspondiente certificado de sanidad el joven veterinario don Jaime Mauri Riera.

Este reproductor fué con destino a los establecimientos de campo propiedad del Excelentísimo señor Presidente de la República de los E. E. U. U. de Venezuela, de cuya entrega al alto interesado estuvo encargado el propio señor Escofet, que en oportunidad partió para aquel rico país de América.

* * *

Mucha animación hay en esta pintoresca población por el gran interés que han despertado los bailes que tendrán lugar en estos días de Carnaval.

En el «Ateneo» habrá *Ball de Gitanes* y un grupo de diez y seis bailarán *L'Espolsada* con música y trajes de época, teniendo contratada la orquesta Arumí.

En el «Café Nuevo» han organizado un *Minué*, estilo Luis XV, con trajes de época, estando confiada la parte musical, a una orquesta de Barcelona.

El Corresponsal

Del teléfono

(CONCLUSIÓN)

De lo expuesto se deduce, que las redes Urbanas telefónicas, son reservadas para los pueblos que tienen telégrafo oficial, y que dadas las exigencias cada día crecientes de nuevas vías de comunicación, su descubrimiento y legislación, nos proporciona una comunicación tan fácil y extensa, que no excediendo de lo reglamentado, no se logra con el telégrafo.

Los grupos, según tengo ya afirmado, son lo mismo que las Urbanas; solo que estos son reservados para pueblos y caseríos, que por su situación geográfica, no les alcanza ninguna Urbana.

Conviene no ignorar, que obtenida una concesión de una red sea Urbana, o grupo, dentro sus 30 Km. de diámetro, pueden instalarse tantas servidumbres que menester sean, sin otra tramitación que solicitarlo al concesionario, que es el único árbitro.

Las estaciones secundarias, que por lo que llevo expuesto han visto servir para dar a una población servidumbre telefónica, esta no puede exceder de un aparato y abonado para un pueblo.

Estas estaciones secundarias, dejan de ser cuando instalada una red, lo mismo en nombre de grupo, que de Urbana, la encierra en su demarcación, a fin de que forme parte de la nueva constitución, que es la familia de la cual pertenece.

La línea interurbana, ya habrán adivinado es la que pone en comunicación con otra red, Urbana o grupo, perteneciendo esta al Estado,

quien percibe la cantidad reglamentada en cada servicio que presta.

Siendo como es la misión de esta línea interurbana, de unir redes o grupos, tenemos que cuantas más ampliaciones les sean concedidas al grupo La Garriga, han de ser en perjuicio del puntual servicio, si tenemos en cuenta que a cada 30 Km. corresponde una red, y por cada red, una línea interurbana, y como el dicho grupo, con la ampliación Granollers, su extensión excedería de dos redes, que según lo reglamentado tendrían dos líneas interurbanas, si cada una de por sí dispusieran del derecho que les asiste (y bien puede añadirse) y del deber que tienen de constituir red telefónica; mientras que tal cual pretende el grupo de La Garriga, serían servidas por una sola interurbana.

Y, aún así menos mal, si esta ampliación alcanzara a todo lo que resta de Urbana Granollers, que con, o sin, retraso el servicio, lograríamos la unión de la familia telefónica hablando.

Lo que no debe en manera alguna Granollers consentir, que esta ampliación sea parcial, que a esto me he referido a las palabras de oposición vertidas al ocuparme de los trabajos que dice el señor Dachs; hacen para la obtención de una ampliación Granollers; y como si no estoy mal informado, se trata solo de Granollers Villa, resultaría si así fuera, un convencionalismo tan marcadamente de interés propio para los menos; que una Villa, como la nuestra que comercialmente tanto se nutre de los habitantes comarcas, y que precisamente son los que más necesidad de esta servidumbre tienen, ya que carecen de telégrafo; llegaría un día que comprendiendo estos el desprecio y abandono que se les hacía, nos harían tocar consecuencias nada halagüeñas, en pago a nuestra desatención hacia ellos.

Al hablar así, es por creer, y no dudo estar desacertado, que lograda esta servidumbre, pasaríamos años sin acordarnos de constituir en nombre de Urbana, o en su defecto grupo, una red telefónica, que tan bien ha de redundar en provecho de los intereses morales y materiales de Granollers Villa, y su comarca.

Queda contestada la carta del señor Dachs; y reseñado cuanto me proponía exponer de teléfono. pero creo no terminar sin antes hacer la siguiente advertencia que la considero importante.

Con la instalación del fluido eléctrico, los concesionarios están facultados para instalar teléfono en su demarcación, y estos señores, por exigencias del servicio, lo instalan.

Es de esperar, aprovechará Granollers esta oportunidad avistándose con el concesionario o concesionarios dichos, a fin de procurar que lo que sería teléfono particular fuese red telefónica.

José Xirau

SE VENDE

por 625 pesetas una mesa de billar, tres bolas marfil, ocho tacos, taquera, marcador, etc. en buen estado.

Razón: En esta Redacción.

Imp. Garrell: Granollers

Esteban Camillo

Prim, 87

Granollers

Calidad superior

Especialidad en pastas finas

Exportación a provincias

ALMACÉN
DE
ARROCES

Venta al por mayor y menor

J. Cuñillera e hijo

PLAZA DE LA CONSTITUCIÓN
GRANOLLERS

DEPÓSITO
DE LA CERVEZA
DAMM

Fábrica de Gaseosas y Sifones

DE
Juan Clotet

Calle de Barcelona, 18 :: GRANOLLERS

GRAN BAZAR
DE SASTRERÍA

La Serpentina

• Ropas hechas para Caballero y Niño •
Hospital, 97 BARCELONA

**El Jabón
BARANGE**

Es el mejor
No tiene rival

NEW-YORK : Sastrería

CALLE DE FERNANDO, 42 BARCELONA

Sastrería para Caballeros, Señoras y Niños

GENEROS GARANTIDOS :: PRECIOS MÓDICOS

Fábricas en
Granollers Gerona Barcelona-Sans

LA CATALANA
Gorras Sombreros Paraguas

ESTEBAN BALLESCÀ
Plaza del Ganado, 21 : Granollers

**Pianos
de alquiler**

Vda. ROURA

Calle Palma, 41 : GRANOLLERS

Relojeria y Plateria
DE
JOAQUÍN CUMELLA
Casa especial para toda clase de composturas
PRECIOS REDUCIDOS
SE COMPRA ORO, PLATA Y PLATINO
Palma, 37, Estanco : Granollers

CAMISERÍA PUIG

Pelayo, 32 : BARCELONA